

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223792
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512223792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Edity Szabovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 06.10.2014, č.k. 10C/171/2012-135, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 06.10.2014, č.k. 10C/171/2012-135 potvrdzuje.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 175,- eur ako náhrady škody a sumy 331,92 eur ako nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tvrdiac, že škoda mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava V, pretože tento nerozhodol v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 4260507 dlžníkom U. S., nar. XX.XX.XXXX (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 14630/2011). Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Súd prvého stupňa poukázal na obsah žaloby, ako aj dôvody uplatneného nároku žalobcu z titulu náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku údajného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - Okresného súdu Bratislava V. Najprv skonštatoval, že na zrušenie pojednávania vytýčeného na deň 06.10.2014 v zmysle žiadosti žalobcu zo dňa 02.10.2014 nebol dôvod. Žalobca žiadal o zrušenie tohto pojednávania a o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti. O jeho obsahovo rovnakej žiadosti o prerušenie konania už rozhodol uznesením zo dňa 29.01.2014. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/275/2014-109 zo dňa 14.05.2014 súd odvolanie žalobcu odmietol. Dôvodom odmietnutia bola skutočnosť, že odvolací súd zistil, že o tejto ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté dňa 10.09.2013 uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č.k. III. ÚS 424/2013-11, ktorým bola ústavná sťažnosť žalobcu pre nedostatok právomoci ústavného súdu odmietnutá, a teda žalobca už nemôže mať záujem na prerušení konania z tohto dôvodu. Súd preto vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania (žalovaný svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal).

Svoje rozhodnutie súd právne oprel o ust. § 3 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok v znení účinnom do 31.05.2010), pričom dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Podľa súdu je nesporné, že v ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ďalej len EP) je uvedená lehota 30 dní na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora, a to od doručenia tohto návrhu, avšak pokiaľ v exekučnom konaní došlo zo strany súdu k prekročeniu tejto zákonnej lehoty, tak je potrebné skúmať, či k tomuto došlo pre zložitost' veci, správanie účastníkov konania alebo z dôvodu samotného postupu súdu, nakoľko nie každé nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora je možné považovať za zbytočné prieťahy v konaní. Samotná skutočnosť, že súd o návrhu na zmenu exekútora nerozhodol v lehote 30 dní, ešte nemusí zakladať nárok navrhovateľa na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu, pretože okolnosti, ktoré predchádzali návrhu a postup súdov v exekučných veciach v nasledujúcom období nasvedčujú tomu, že z ich strany nedošlo k nesprávne úradnému postupu i keď rozhodnutia o návrhoch na zmenu súdneho exekútora boli vydávané po uplynutí lehoty 30 dní. V tejto súvislosti súd poukázal na existenciu objektívnych okolností, pre ktoré súd nemohol dodržať zákonnú lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora.

Uviedol, že tieto návrhy boli podávané zo strany oprávneného hromadne do jednotlivých exekučných konaní a vzhľadom na zaťaženosť súdov nebolo možné o týchto návrhoch rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote 30 dní. Na Okresnom súde Bratislava V v čase nápadu tejto veci v exekučnom konaní, bolo v oddelení Er už 4251 vecí. Okrem toho uvedené návrhy na zmenu exekútora podávané oprávneným Pohotovosť s.r.o. boli viac ako diskutabilné, pretože oprávnený navrhoval zmenu exekútora a žiadal poveriť ďalším vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že tento súdny exekútor bol v minulosti, a to v rokoch 2006 až 2007 jeho zamestnancom a samotná táto skutočnosť vylučovala, aby súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý mohol byť poverený vykonaním exekúcie s poukazom na § 30 ods. 1 EP, čo nakoniec viedlo k tomu, že Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. III. ÚS 322/2010 z 13.04.2011 konštatoval nezlučiteľnosť činnosti (funkcie) súdneho exekútora s pracovným pomerom u oprávneného, a teda skutočnosť, že pokiaľ súdny exekútor bol zamestnancom účastníka exekučného konania, tak je to okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 EP, ktorú je v zmysle § 30 ods. 3 EP povinný súdny exekútor bezodkladne oznámiť súdu. Uvedený nález Ústavného súdu SR mal za následok, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý do prebiehajúcich exekučných konaní formálne posielal oznámenia o týchto skutočnostiach vylučujúcich ho z vykonávania exekúcie, avšak vyjadroval sa v tom smere, že by nemal byť vylúčený z exekučných konaní a poukazoval na rozhodnutia niektorých okresných súdov. Napriek tomu súdy následne vydali rozhodnutia, ktorými bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý vylúčený z exekučných konaní a proti týmto rozhodnutiam dokonca podával JUDr. Rudolf Krutý odvolania a zastupovaním poveroval spoločnosť Fridrich Paľko s.r.o., ktorá zároveň zastupovala aj oprávneného. Z uvedených dôvodov teda oprávnený, ktorý vedel o okolnostiach vylučujúcich súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z vykonávania exekúcie pre jeho pomer k oprávnenému, nemal logicky podávať návrhy na zmenu exekútora a žiadať, aby vykonaním exekúcie bol poverený JUDr. Rudolf Krutý. Pokiaľ tak urobil, tak to bolo v rozpore s ust. § 30 ods. 1 EP a o týchto okolnostiach spočiatku súdy nemali vedomosť, a preto aj pripúšťali zmenu exekútora. Pokiaľ by si bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 30 ods. 3 EP a bezodkladne oznámil súdu, že nemôže vykonávať exekúciu v prospech oprávneného Pohotovosť s.r.o., nakoľko bol prednedávnym jeho zamestnancom, tak zo strany súdu by nebolo vydané rozhodnutie o povolení zmeny exekútora a nemusel vo väčšine prípadov nasledovať taký procesný postup, že súd si najskôr žiadal stanovisko pôvodného súdneho exekútora a až potom vo veci rozhodoval. Oprávnený spoločne so súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým teda svojou úmyselnou nečinnosťou a hromadným podávaním návrhov na zmenu exekútora spôsobili, že súdy rozhodovali o týchto návrhoch až po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehoty, avšak vzhľadom na vyššie uvedené dôvody uvedenú činnosť súdov nie je možné hodnotiť za nesprávny úradný postup spočívajúci v tom, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom ustanovenej lehote. Skutočnosť, že v konaní sp.zn. 37Er 1732/2005 Okresný súd Bratislava V nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora doručeného mu dňa 22.11.2010 v lehote 30 dní, ale až dňa 08.06.2011, preto nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup zo strany tohto súdu. Súd tak dospel k záveru, že žalobca nepreukázal základ svojho nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, a to nesprávny úradný postup súdu. Preto návrh ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a keďže úspešnému žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Namietol, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. Uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Poukázal aj na ust. § 15 O.s.p. a uviedol, že žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na pojednávanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Takéto rozhodovanie je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Konečné rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca preto podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie. Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal ani možnosť vyjadriť k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Žalobca má za to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Namietal tiež, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. a skutkovým základom sa mal stať skutkový stav tvrdený žalobcom. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na opätovné prejednanie. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a po preskúmaní odvolacích námietok žalobcu, odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, dospel k záveru, že nie je dôvod ani na zmenu, ani na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Preto postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 08.12.2015.

Odvolací súd zdôrazňuje, že nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Je to žalobca, ktorý zodpovedá za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Vo veci podal odvolanie obsahovo zhodné s odvolaniami podanými v iných obdobných veciach, a to napriek tomu, že mnohé jeho procesno-právne odvolacie námietky sa k tejto veci vôbec nevzťahujú, resp. tieto námietky vôbec nezodpovedajú skutočnostiam vyplývajúcim zo spisu.

V prejednávannej veci žalobca vo svojom odvolaní nijako nereagoval na súdom tvrdené dôvody zamietnutia žaloby. Závery súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu, sú podľa názoru odvolacieho súdu správne. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podstatná časť odvolacích námietok žalobcu je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. K argumentácii žalobcu odvolací súd preto uvádza, že ako nadriadený súd o námietke zaujatosti

uplatnenej žalobcom, a tým aj o jeho žiadosti prikázať vec inému súdu z dôvodu zaujatosti sudcov Okresného súdu Bratislava V (o návrhu na prikázanie veci z dôvodu nutnosti), rozhodol uznesením zo dňa 22.10.2012, č.k. 11NcC/117/2012-15 (okrem iného) tak, že vec prejednávajúca sudkyňa Okresného súdu Bratislava V - JUDr. Alena Martinusová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. 10C/117/2012. Nie je preto dôvodná námietka žalobcu v odvolaní, že vo veci konal a rozhodol vylúčený sudca.

Neobstojí ani námietka žalobcu, že súd prvého stupňa porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces. Ako vyplýva zo spisu, súd prvého stupňa vo veci dňa 24.10.2013 stanovil termín pojednávania na deň 09.12.2013. Predvolanie na toto pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 13.11.2013 (doručenka na č.l. 48 spisu). Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa však na pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.12.2013 (č.l. 61 spisu), navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť. Dôvodom tohto návrhu žalobcu bolo podanie sťažnosti na Ústavný súd SR v predmetnej veci. Sťažnosťou (č.l. 66) napadol rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11NcC/117/2012 a domáhal sa vydania nálezu, že týmto rozhodnutím bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu, na spravodlivý súdny proces a na zákonného sudcu. Súčasne sa domáhal priznania finančného zadosťučinenia v sume 500,- eur, ako aj zrušenia rozhodnutia zo dňa 22.10.2012, sp.zn. 11NcC/117/2012 a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Pojednávanie bolo preto odročené bez prejednávania veci s tým, že súd rozhodne o žiadosti žalobcu na prerušenie konania. Uznesením zo dňa 29.01.2014, č.k. 10C/171/2012-78 súd návrh na prerušenie konania zamietol. O odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 14.05.2014, č.k. 5Co/275/2014-109 tak, že odvolanie žalobcu odmietol. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu bolo spolu s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 25.11.2013 doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 23.06.2014 (doručenka na č.l. 111 spisu).

Následne, dňa 15.07.2014, súd prvého stupňa stanovil nový termín pojednávania na deň 06.10.2014. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 08.08.2014 (doručenka na č.l. 113 spisu). Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa však na pojednávanie opäť nedostavili, len e-mailovým podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.10.2014 (č.l. 116 spisu), navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti, ktorou napadol rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11NcC/117/2012. Návrh žalobcu zo dňa 02.10.2014 (ani zo dňa 05.12.2013) na prerušenie konania však nemal akýkoľvek vecný a právny základ, pretože ho žalobca podal v čase, keď o jeho ústavnej sťažnosti týkajúcej sa tejto veci už Ústavný súd SR rozhodol uznesením zo dňa 10.09.2013, č.k. III. ÚS 424/2013-11, ktorým bola ústavná sťažnosť žalobcu odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie (č.l. 99 spisu). Súd prvého stupňa preto zjavne nemal dôvod na to, aby bolo zrušené nariadené pojednávanie na deň 06.10.2014, a aby bolo konanie vo veci prerušené.

Ako už bolo konštatované vyššie, písomné vyjadrenie žalovaného k žalobe bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 23.06.2014. Žalobca tak mal dostatočný časový priestor na prípravu pojednávania, ako aj možnosť oboznámiť sa so všetkými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, spolu s kópiou exekučného spisu sp.zn. 37Er/1722/2005, prípadne navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov. Z uvedených dátumov je tiež zrejmé, že žalobca mal dostatok času oboznámiť sa s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe, ako aj možnosť vyjadriť sa k nemu či už písomne alebo ústne na pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Ostal však nečinný. O realizáciu svojich procesných práv v rámci súdneho pojednávania sa obral sám svojím postupom, a to bezdôvodnou neúčastou na súdnom pojednávaní. Súd prvého stupňa nepostupoval svojvoľne, procesný postup súdu bol v súlade s ustanoveniami procesnej normy, a preto ho nemožno považovať za odopretie ústavného práva účastníkovi na spravodlivý súdny proces a právo na verejné prerokovanie veci pred všeobecným nezávislým súdom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu v konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.